

opklare kriminalitet. I kampen for at få en større opklaringsprocent er der ingen tvivl om, at civile agenter vil være til stor gavn for politiet.

Det er muligt, regeringen kommer med et egentligt lovforslag – det er da rigtigt, at ministeren umiddelbart lød imødekommende – og derfor har afvist dette forslag, men Dansk Folkeparti vil stemme for dette forslag, selvfølgelig for at lægge pres på regeringen, da vi måske nok har en lille mistanke om, at regeringens forslag ikke bliver så omfattende, som man kunne håbe på.

Indtil videre støtter vi dette forslag, som vi kan forstå kommer til afstemning.

Helge Adam Møller (KF):

Både ministeren og flere af ordførerne har været inde på, hvorfor søren vi nu igen fremsætter dette forslag. Ministeren siger: Jeg har jo den 28. marts i år lovet, at regeringen vil fremsætte de forslag, vi finder er rigtige og nødvendige.

Det er helt rigtigt, at det sagde ministeren her fra talerstolen, men hvis man et antal gange har sagt noget fra talerstolen og lovet Folketinget noget, men så ikke holder det, bliver vi mistænksomme, og jeg må gøre opmærksom på, at ministeren lovede nøjagtig det samme i maj 1995. Da sagde ministeren fra Folketingets talerstol til alle os, der sad her, de fleste var de samme som nu: Jeg fremsætter de nødvendige og rigtige forslag i løbet af efteråret 1995.

Det gjorde justitsministeren ikke, men så kom statsministeren, og han skulle da vel være den mest troværdige af regeringens medlemmer i dette kongerige, på talerstolen her sidste år og holdt sin åbningstale, og i den skriftlige del af lovkataloget, Folketingstidende 1995-96, s. 17, der stod, at regeringen fremsætter i denne folketingsssamling – som altså udløb for nogle dage siden – lovforslag på baggrund af det.

Hvad skete der? Statsministeren afgav et løfte. Statsministeren brød sit løfte. Nu afgiver justitsministeren et nyt løfte og siger: Jeg har jo sagt, det kommer. Kan vi tro på det denne gang? Hvad giver os anledning til at tro, at det er rigtigt denne gang, når både statsministeren og justitsministeren tidligere har brudt løfter på nøjagtig det samme område. Men vi håber, som vi også håbede for halvandet år siden, at det bliver holdt, for det, der har præget denne sag, er jo en fuldstændig enestående langsommelighed og en enestående ulyst til at foretage sig noget som helst.

Hr. Bjørn Elmquist prøvede at give en forklaring på det. Han sagde: Der mangler jo alt rugbrødsarbejdet. Det er jo ikke nok bare at lave et beslutningsforslag på 15 punkter og så sige, at derudfra skal regeringen udarbejde lovforslag. Det er rigtigt, at det bestemt er lettere at lave et beslutningsforslag end et lovforslag, men jeg må gøre opmærksom på, at justitsministerens forgænger jo nedsatte arbejdsgruppen, hvor der sad et antal embedsmænd fra Justitsministeriet, fra Rigspolitichefen, fra anklagemyndigheden og fra Direktoratet for Kriminalforsorg. Det var dem, der kom med disse 15 vel gennemarbejdede forslag i marts 1995, hvor der står paragraf for paragraf, om det er straffeloven, retsplejeloven, eller hvad det er, der skal ændres.

Jeg kender ganske mange embedsmændovre i Justitsministeriet; jeg er én af dem, og jeg tror vi er mange, der stadig væk har meget stor respekt for deres arbejde og dygtighed, og jeg håber, at det fortsat vil være sådan, at det er de dygtigste jurister, man samler derovre. Derfor tror jeg godt, jeg kan sige, at en række af de her 15 forslag kunne laves på en eftermiddag af yngste fuldmægtig i Lovafdelingen. Det at ændre strafferammen fra 6 til 4 år, for at der kan gives tilladelse til telefon- og rumaflytning, kan den yngste fuldmægtig lave. Og kontorchefen kan såmænd i løbet af resten af dagen lave et forslag, der giver mulighed for en ændring, så bandedmedlemmer udelukkes fra retsmøder.

Hvad kræver hemmelig ransagning? Det kræver vel én kontorchef i én dag, men da heller ikke mere, og straf for, at vidner opgiver urigtige alibier til politiet, kræver igen maksimalt én kontorchef i én dag.

Langt de fleste af disse forslag er noget, der kan laves på én dag af enhver dygtig juristovre i Justitsministeriet, så det er altså ikke det, at man ikke har kunnet lave det, men fordi man ikke har haft den politiske vilje til det. Det må jo også være helt klart, når justitsministeren selv tidligere har lovet, at man kunne lave det i løbet af sommeren og have det færdig i efteråret, og det var altså i maj måned, han lovede det. Man gjorde det ikke, så der har ikke været den politiske vilje.

Godt, nu siger man så, at man vil gøre det, men man vil jo ikke gøre det hele. Igen synes jeg, det er vigtigt at fastslå, at det ikke er forslag, som Venstre og De Konservative har siddet og drømt om. Det er forslag fra en arbejdsgruppe, som Justitsministeriets egne folk har siddet i.